

SEBESTYÉNNÉ FARKAS ILONA SZÜLETÉSNAPIJÁRA

(Köröstarcsa, 1934. december 18.)
középiskolai ének-zenetanár, karvezető
(kultura.hu)

I.

SAPSZON FERENC
**LAUDÁCIÓ SEBESTYÉNNÉ FARKAS ILONA KARNAGY MMA
ZENEPEDAGÓGIAI DÍJA ALKALMÁBÓL¹**
Sebestyénne Farkas Ilona „MONA NÉNI”

„Aki belül lángol, az másokat is gyújtani tud!”

A hazai zenepedagógia ikonikus alakja, Kodály Zoltán tanítványa, a legendás tanár, népzeneész, kórusvezető: Sebestyénne Farkas Ilona, vagy ahogyan mindenki ismeri: MONA NÉNI.

A Kettős-Körös melletti kis faluban, Köröstarcsán született, szülei falusi néptanítók voltak. Osztatlan iskola, egyetlen tanteremmel, nagy kályhával, mellette a tanítói lakással. Ha édesanyjának el kellett mennie valahová, őt bízta meg a helyettesítéssel, ő volt olyankor a „kis tanító”. Osztálytársai mondták is neki később: –Te tudod, hogy féltünk tőled?

Innen került a Gulyás György alapította legendás Békés-Tarhosi Énekiskolába. A Békés-Tarhosi Énekiskola (1946–1954) az ország első bentlakásos énekiskolája, mely a zeneoktatást elsőként valósította meg a

¹Sapszon Ferenc laudációja 2020. október 7-én hangzott el az MMA Makovecz-szalonjában a zenepedagógusokat díjazó ünnepségen.

Kodály-módszer szerint. Diákjai és oktatói számára egész életre szóló útravalót és útmutatást adott és nemcsak zenei téren. Gulyás György e szavakkal nyitotta meg az iskolát: „Itt embereket akarunk nevelni, hűséges embereket, akik mindazt, amit itt kapnak, továbbadják mindazoknak, akiknek szüksége van rá.” Mona néni (akkor még Ilona) a legelső, leghősiesebb években volt énekiskolás (1947 – 1953). De erről hallgassuk őt: *„Mi voltunk az első diákok. Wenckheim-kastély, negyvenholdas park, méteres hó! Nem volt villany, csak kandalló, petróleumlámpa, vaságy, szalmazsákok. És mégis. Életemben olyan boldog nem voltam, mint ott! Esténként a tűz megvilágította az arcokat, és énekeltünk. Nehezen éltünk, sokszor csak köményleves jutott, mégis, az a gárda mindenütt megállta a helyét, akár zenész lett, akár valami más. Amikor a Zenepavilon épült, magunk toltuk a csilléket az építőanyaggal, és másnap nem mondhattuk az iskolában, hogy bocsánat, nem volt időnk készülni. A parkban húzódott egy nagy mélyedés, a Nagy Gödör, így hívtuk. Micsoda balladaesteket rendeztünk ott! Igazi lóval, a bokrok mögé bújtatott kórossal! Gyönyörű idők voltak!”*

De honnan a „Mona” név? Történt, hogy egy dolgozatára olyan szép, kalligrafikus írással kanyarította rá a nevét, ahogy azt édesapjától látta. Varga Klára magyar nyelv- és irodalomtanár nem tudta kiolvasni, és méltatlankodott: micsoda hieroglifa! Ez nem Ilona, hanem Mona! Ettől kezdve ráragadt a „Mona” név.

A tarhosi évek, a „tarhosi szellem” meghatározó volt számára és mindazok számára, akik részesei lehettek. Csak néhány név közülük: Püski Sándor, Szokolay Sándor és Bozay Attila Kossuth-díjas zeneszerzők, valamint Mező Imre. Hangszeresek: Tarjáni Ferenc világhírű kürtművész, Mező László, Mező Márta, Benczéné dr. Mező Judit, Gyermán István, Cseszka Edit, Béres Károly (Ceglédi Zeneiskolai igazgató), Csukás István Kossuth-díjas író és költő, Bartalus Ilona, Monoki Lajos, Rozgonyi Éva és még sorolhatnám...

A Zenepavilont Kodály avatta. Kíváncsi volt az énekiskolásokra, ezért 2 nappal előbb érkezett Tarhosra, hogy szolfézsából levizsgáztassa a növendékeket. Mona hibátlan dolgozatára saját kezűleg írta rá a tíz pontot. Felfigyelt tehetségére és később nemcsak szakmailag, hanem emberileg is folyamatosan támogatta őt. 1953-ban lett Mona néni Kodály népzene szakos tanítványa a Zeneakadémián. Ez volt a másik meghatározó időszak életében. A tanszakon 5-en voltak: Olsvay Imre, Sárosi Bálint, Tóth Margit, Vikár László és a legfiatalabb: Farkas Ilona. 2-3 hetente vidékre jártak gyűjteni. Kodály személyre szóló, konkrét feladatokat adott mindenkinek.

Kodály nyugdíjba vonulásakor megígértette vele, hogy tanítani fog. Nem ragad le a papírmunkánál, hanem a gyermekekkel foglalkozik. Mona néni megígérte.

1958-ban vette át zeneakadémiai diplomáját, majd Kodály tanácsára és javaslatára a zuglói Hunyadi János Ének-zenei Általános Iskolába került. Szzenvedéllyel tanított a zene szeretetére, tanítványai rajongtak érte.

A nyolcvanas években – engedve szűkebb szülőhazája hívó szavának – Békés megye zenei életét pezsdítette fel. Kórusokat szervezett, a Békés-tarhosi Zenei Napok alapító-szervezője, és a békéscsabai Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola egyik alapítója és tanára lett.

1991-ben költözött vissza Budapestre, öt általa irányított kórust hagyva maga mögött. Nyugdíjasként azonban azóta is fáradhatatlanul és aktívan végzi missziós munkáját. Iskolai minősítő versenyek, népdalversenyek állandó zsűritagja, a Békés-tarhosi Zenei Napok kórustalálkozójának szakmai irányítója. Tanít a Békés-tarhosi Nyári Akadémián, kórusversenyeket, karvezető továbbképzéseket, kórustalálkozókat szervez, 2006 óta pedig az egykori növendékeiből álló Hunyadi Véndiák Kórus karnagya. Legnagyobb boldogsága, hogy egykori tanítványai a mai napig ragaszkodnak hozzá, és örömmel mesélik, hogy az ő életükben – noha többségük nem zenész lett – mennyire meghatározóak voltak Mona néni énekórái.

Mona néni három gyermek édesanyja és nyolc fiú unoka büszke nagymamája. Gyermekei közül a legidősebb Sebestyén Márta Kossuth-díjas énekművész. Márta, Zoltán és Csilla természetesen, amikor csak tehetik, énekelnek a Véndiák kórusban.

Számos elismerést kapott (KÓTA-életműdíj; Békés és Zugló díszpolgára; 2015-ben a Magyar Érdemrend Tisztikereszt polgári tagozat kitüntetés). De számára a legnagyobb öröm, ha tanítványai előtt állhat és érzi az ő hálás szeretetüket.

„Addig élek, amíg vezényellek benneteket” – fogadta meghatottan a születésnapján tanítványai által szervezett meglepetés koncertet Mona néni. Kincset birtokol, és azt bőkezűen osztja mindenkinek. Ezt ígérte Kodálynak. Több mint 60 éve, máig szenvedélyes elkötelezettséggel szolgálja a magyar zeneoktatás ügyét. Generációk köszönhetik neki, hogy megtalálták az éneklés örömét.

Mert: **„Aki belül lángol, az másokat is gyújtani tud!”**

Sapszon Ferenc

II.

Egy kép a filmből

Szomszédom Sebestyénné Farkas Ilona (21:21)

Szomszédom Zuglóban - Csernyánszky Judit Sebestyénné Farkas Ilona karnaggyal beszélgetett.

III.

Fehér Anikó: Lajtha László a népzenekutató és pedagógus (IV/4.): "... melegszívű volt, de úgy, hogy ezt igazából saját maga előtt is próbálta tikelni..."

Beszélgetés Sebestyénné Farkas Ilona karnagy-zenetanárral (26. oldal)

(Parlando 2009/1.szám)

Békés város díszpolgára cím átvétele után (2017)

IV.

SEBESTYÉNNÉ FARKAS ILONA EMLÉKEZÉS KODÁLY ZOLTÁNRA²

2006. november 5-én volt 60 éve, hogy az akkori Vallási- és Közoktatásügyi minisztériumban aláírták az első Magyar Állami Énekiskolát létesítő rendeletet. Az alapítást sok huzavona előzte meg. Az intézményt Gulyás György, a debreceni Dóczi Tanítóképző újító szellemű tanára álmodta meg. Gulyás György célja a falusi tehetségek felkarolása volt, hogy belőlük a magyar vidék számára értékes zenén felnőtt tanítókat, zenei szakembereket képezzen, akik a legkisebb faluban is a zene lelkes apostolai lesznek. Előterjesztését Kerényi György mutatta meg Kodálynak, akinek akkor nem tetszett az ötlet. Az akkori kultuszminiszter, Keresztury Dezső külön is igyekezett meggyőzni Kodályt a leendő iskola alapításának fontosságáról.

Szabadtéri szolfézsóra Kodály látogatása alkalmával, 1950³
Open-air music lesson on the occasion of Kodály's visit, 1950

Az 1970-es években egyik TV-nyilatkozatában így mesélte el Keresztury: „Feleségem meghívta Kodályt egy csésze teára. Ő szívesen el is jött, s egy fél délutánon át vitatkoztunk ezen. Ő a maga lassú módján kifejtette, hogy: a sivatagban nem lehet zeneiskolát felépíteni, nincs helyiség, nincs zenészerszám (Hát honnan lesz azoknak megfelelő zenészerszámuk?); arról nem is beszélve,

² Magyar Múzeumok, 2007/4. szám

³ A cikkben közölt képek a szerző tulajdonában vannak /The photos are the property of the author

hogy a paraszti élet nem kedvez egy csomó zeneszerszám kezelésének. Emlékszem rá, mikor azt mondta: ahhoz, hogy egy fuvolásnak a keze kialakuljon, négy-öt nemzedék kell, de nem úgy, hogy arat, szánt, vet, kapál, vagy valahol másutt dolgozik. Elég az hozzá, hogy rendkívül alaposan, nagyon gondosan, a maga szófukar módján és tárgyilagos hangján, de nagyon ellene volt. Én azt mondtam neki, hogy ez azonban nemcsak zenei ügy, hanem más vonatkozásban is fontos nekem: akarod, nem akarod, én megcsinálom.”

A terv megvalósításához Békés városa adta meg a tárgyi segítséget. A város ajánlotta fel az iskola céljára a birtokában lévő, a háború után üresen álló tarhosi Wenckheim kastélyt és a hozzá tartozó területeket. Kemény tél volt 1947 januárjában, amikor az első gyerekcsapat szánon megérkezett a kastélyba. Azt hiszem, akik akkor a megyéből összeverődünk, sohasem fogjuk elfelejteni azokat a téli estéket, amikor ültünk a kastély halljában a kandalló előtt, bámultuk a nagy hasábfák lángját, és egyszerre ismerkedtünk a legszebb magyar és cseremis népdalokkal. Ezek az első élmények életre szóló közösséggé kovácsoltak bennünket, és erőt adtak az induló iskola sok-sok nehézségének leküzdéséhez.

Az iskola ünnepélyes megnyitására 1947. február 15-én került sor. Akkorra már az énekkar el tudta énekelni Kodály Gergelyjárás című kórusművét, amely nagyon illett az alkalomhoz. (Kár, hogy nem készült hangfelvétel róla!) Megnyitó beszédében Gulyás György Kodály szavait idézte: „Újkorszak hajnalán vagyunk. A felszabadult, magyarabb gyermek, emberkort érve megteremti a boldogabb Magyarországot. És ebben az éneknek is lesz része.”

Kodály három évvel később, 1950. június 5-én látogatta meg az iskolát! Tanárok és tanulók izgatott örömmel vártuk a személyes találkozást. Készültünk házi hangversennyel is, ő azonban maga akart „vizsgáztatni” szinte egy délutánon át. Járt a szolfézsórákat, kérdéseket tett fel, egy-egy gyermeket külön is megénekeltetett. Utána a kastély halljában körülültük a Mestert, aki azt kérdezte, hogy ki olvas jól lapról. E tekintetben valamennyien jól álltunk, de közkívánatra az én nevem hangzott el. Kodály kért egy általa szerkesztett Iskolai Énekgyűjteményt. Megkérdezte, hogy ismerjük-e a tavaszi szelet, amelyik utat szárazt, nem vizet áraszt? Mondtuk, hogy nem ismerjük. Erre ő fellapozta az énekgyűjteményt, és kezembe adta a gyönyörű, díszített, Bartók Béla által Kásonimpéren gyűjtött népdal kottáját. Biztatott, hogy először a főhangokat énekeljem el (azonnal szöveggel), majd utána próbálkoztam a díszítéssel. Percek alatt sikerült elénekelnem és megtanítani a többieknek is. Ugyancsak próbára tett bennünket többszólamú, lapról olvasással is, amit Pécsen, Budapesten is kipróbált, és leírta, hogy hibátlanul csak Tarhoson tudták elénekelni. Este a parkban öt tábortüzet raktunk, és énekkarozással, balladajátékkal ünnepi estet

rendeztünk Kodály számára. Ekkor írta le az iskola emlékkönyvébe tömör véleményét öt szóval: „Tarhos nagy jövő előtt áll.”

1952 decemberében részt vettünk az énekkarral Kodály 70. születésnapja tiszteletére rendezett hangversenyen, a Zeneakadémián. A köszöntőt az ország „éneklő magyar ifjúsága” nevében Madai Enikő a Pünkösddőlő kicsi szólistája, a Tarhosi Kórus tagja mondta el.

1953 májusában konzervatóriumi nyílt hetet rendezett a Zeneakadémia. A vidéki zenei középiskolák küldhették el az arra érdemesnek talált érettségizőket. A békés-tarhosi delegációba én is belekerültem. Mi elsősorban az akkor éppen zajló szolfézsversenyre akartunk bejutni megfigyelőként. A 18-as teremben volt a verseny, ahol Bartók: Senkim a világon című kórusművét kellett szolmizálva lapról olvasni az akadémistáknak. Hát, bizony eléggé akadozva ment a dolog! Mi majd kibújunk a bőrünkől, hogy részt vehessünk a versenyben és megmutathassuk, mit tudunk. Kértük Gulyás Györgyöt, nevezzen be bennünket. Mint kiderült, a versenynek volt egy írásbeli része, ami korábban zajlott le, így már sajnos nem kapcsolódhattunk bele. Kodály azonban emlékezett a szándékunkra, és amikor május elsején szép új pavilonunk felavatására lejött Tarhosra, egy nappal korábban érkezett, hogy lediktálja nekünk ugyanazt, ami az akadémisták feladata volt. Ez egy – azóta a 33 Kétszólamú Énekgyakorlatban megjelent szép c-moll barokkos kis remekmű részlete volt, amit kettőnknek sikerült hibátlanul leírni, és maga Kodály írta rá a 10 pontot. Ez ismét Tardos győzelme volt!

Kodály 1953-as békéstarhosi látogatása. A képen balra Gulyás György, mellette jobbra a szerző

A Zenepavilon ünnepélyes avatását Kodály vállalta. Avatóbeszédében elhangzott, hogy belátja, Gulyás Györgynek volt igaza, amikor mégis megcsinálta az iskolát. *„A tarhosi iskola az egyetlen ez idő szerint, amely énekalapból indul ki és ezzel a zeneiműveltséghez rendíthetetlen alapot ad. Ebben a szép épületben garanciáját látom annak, hogy a kormány komolyan veszi a jelszót, műveltséget a népnek és különösen zenei műveltséget.”*

Kodály nem gondolhatta, hogy miközben a hatalom dicsekedett az iskola eredményeivel, már az egy évvel későbbi megszüntető rendelet előkészítésén munkálkodott, így ír erről Csukás István költő, az egykori tarhosi diák Békés-Tarhos című versében:

*„Ó, zenét adó hatalom!
Hisz úgy építettünk iskolát, téglát hordva,
semmink se volt, cukorrépa-vasút
vitt reggelenként, s míg dalunk galambja
szűz álmoként röpült, miniszterek
fontoskodása között elveszett
zengő iskolánk az országos gondban.”*

Az avatás után a búcsúzásnál azt mondta nekem Kodály: „Ősszel találkozunk a Zeneakadémián!” Kimondhatatlanul boldog voltam. 1953 szeptemberétől a Zeneakadémia Zenetudományi Népzene Tanszakának első éves hallgatója lettem. Örömeimet csak az árnyékolta be, hogy ősszel rossz hírek érkeztek Tarhosról: veszélyben az iskola! Kodály mindent megtett érte, de ő sem tudta megmenteni. 1954-ben egy miniszteri rendelettel megszüntették, a növendékeket szélnek eresztették.

Szolfézsórán a szerző Kodállal a Zeneakadémián, 1954

Fotó - Photo: Vikár László

Népzénét már tarhosi éveim alatt is gyűjtöttem Békés megyében. Akadémiai hallgatóként 2-3 hetenként szakmai gyakorlatra mentünk. A feladatot Kodály jelölte ki, mely dallamoknak nézzünk utána, és kik azok az adatközlők, akiket feltétlenül fel kell keresnünk. Ilyenkor kézbe vette a gyűjtéseinket és véleményezte. Olsvai Imre oldalán ismerkedtem meg az igazi népzene gyűjtő munkával. Először Somogy megyében jártam vele gyűjteni. Ő Kaposváron született, és középiskolás korától az egész megyét bejárta már gyűjtőútjain. Bemutatta nekem kedvenc adatközlőit. Alkalmam volt megfigyelni a szakmai titkokat gyűjtéseink alatt. Kapoly Antal híres somogyházsági, Kossuth-díjas fafaragó otthonában is jártunk, nagy élmény volt hallgatni és lejegyezni dalait, szavait.

Kapoly Antaltól gyűjt a szerző Olsvai Imrével, Somogyházsági, 1954
Fotó - Photo: Borbély Béla

Kodály kevés szavú, bölcs ember volt. Nagyon fontos volt számára az egészségünk. Évzáró beszédében sohasem arról szólt, hogy szolmizáljunk a nyáron. Annál inkább arra biztatott, hogy ússzunk, kiránduljunk, hegyet mászunk. Ebben ő járt elől jó példával. A 15-ös teremben, ahol a népzeneóráink voltak, az ablakot úgy csukta be, hogy egy kis rést mindig hagyott a levegőnek. Azóta úgy mondjuk a családban is, hogy „Kodály módszerrel szellőztetünk”. Bizony télen, amikor az uszodából jöttünk, egy kicsit fáztunk emiatt, de beláttuk, hogy a friss levegőre szükség van.

Az akadémiai népzene kutató csoport nagyon családias volt. Mindig kiegészültünk vendéghallgatókkal is, de lecke könyvvel rendelkezők csak öten voltunk. Amikor felvételiztem, Tóth Margit, Olsvai Imre és Sárosi Bálint harmadévesek voltak, Vikár László másodéves és én voltam az egyetlen elsőéves, de Kodály óráin mindig együtt voltunk.

Két évvel később Kodály bejelentette végleges nyugdíjba vonulását. Észrevette, hogy nagyon megdöbbenett a bejelentése, és az óra végén azt mondta: „Jöjjön, kísérjen el!” Elindultunk a Király utcán gyalogosan, és mire a Köröndig értünk, ahol lakott, meggyőzött arról, hogy az országnak nagyobb szüksége van olyan tanárookra, akik a népzénet hittel adják tovább, és gyökerük van a népzében. Meg kellett ígérnem, hogy nem megyek el zenei adminisztrátornak, hanem tanítani fogok. Eleinte csak az ígéret miatt vállaltam. Amikor átkerültem a középiskolai énektanár és karvezető szakra Vásárhelyi Zoltán keze alá, egyre inkább éreztem, hogy jó úton indított el Tanár úr. Az évfolyamunk diplomakonzertjére 10 hónapos Márta lánnyal a karomon én vittem Kodály lakására a meghívót. Ő megtisztelt bennünket azzal, hogy ott ült a tanári páholyban és meghallgatta a vizsgakonzertet. Az én egyik diplomaművem a Vejnemöjnen muzsikálcímű Kodály kórusmű volt, amit már Tarhosról kedves emlékként hoztam magammal.

1958-ban a zuglói Hunyadi János Ének- Zene tagozatos Általános Iskolában kaptam kinevezést, ahol 22 évig tanítottam. Kodály kérésére egy kísérleti osztályt végigvittem 1958-tól 1966-ig. A kísérlet tárgya az volt, hogy a felvételinél fele-fele arányban voltak a jó hallású és az úgynevezett „botfűlű” gyerekek. A napi énekórák meghozták az eredményt: nyolcadik osztályban mindenki tisztán énekelt több szólamban is!

2006-ban, az iskola 50 éves jubileumi hangversenyére 80 olyan diákom jelentkezett, akiket 30-40 évvel ezelőtt tanítottam. Közöttük voltak az egykori osztályom tanulói is. Felejthetetlen élmény volt velük újra együtt muzsikálni!

A budapesti Hunyadi János ének-zene tagozatos általános iskola évzáró koncertjén köszöntik a diákok Kodály Zoltánt

Zuglói éveim alatt Kodály többször is meglátogatta az iskolát, eljött a hangversenyeinkre. Születésnapjain mi gyakran köszöntöttük őt a lakásán. Egy ízben kicsiket (8-10 éveseket) vittem köszöntőbe. A gyerekek a Hat tréfás kánonegyikét énekelték három szólamban, melynek szövege így szólt: „Madarak voltunk, földre szálltunk, búzaszemet szedegettünk”. A kánon harmadik szakasza egy picit megbillent, mire a Tanár úr mosolyogva megjegyezte: „egy két búzaszem elgurult”. Ezt a kedves megjegyzést sohasem felejtették el a gyerekek.

Kodály egyik írásában említi, hogy nem az a fontos, hogy ki az Operaház igazgatója, hanem az, hogy Kisvárdán ki az énektanár. Az alapfalakat építeni, a nemzet napszámosának lenni nem szégyen. Hittel csináltam közel négy évtizeden át, azt hiszem nem eredménytelenül. Hálás vagyok Kodálynak, hogy elindított erre az útra.

Remembering Zoltán Kodály It was the 60th anniversary of the signing of the decree issued by the Cultural Ministry creating the Hungarian State Singing School. Although the establishing was preceded by several types of difficulties the School became the training centre of music teachers who, after graduating, were sent to even the remotest villages in the country to enhance the music training of children. This anniversary gives occasion to the writer of the article to remember the most outstanding character of music training: Zoltán Kodály. Ilona Farkas started teaching music in 1958 in the János Hunyadi Elementary School specialised in music (Zugló, Budapest). During her period of work in Zugló, Kodály visited the school several times, on his birthday the choir of the school greeted him with songs in his flat. His magnificent personality always made a great impression on both teachers and pupils.

V.

SEBESTYÉNNÉ FARKAS ILONA YOUTUBE FELVÉTELEIBŐL

X. Békés-tarhosi Kórustalálkozó - Vezényel: Sebestyénné Farkas Ilona karnagy (2:52)

Utolsó műsorszámként az egyesített kórus előadásában Bárdos Lajos: Istené az áldás című kórusműve volt hallható. Hunyadi Véndiák Kórus (Budapest), Szentesi Bárdos Lajos Vegyeskar, VOX Humana Vegyeskar (Dévaványa), Gyulai Erkel Ferenc Vegyeskar (2013)

SZOKOLAY EST - Hunyadi Véndiák Kórus, Karnagy: Sebestyén Farkas Ilona, Sebestyén Márta (1:20:32)

Sebestyén Farkas Ilona /Mona néni/, az egykori békéstarhosi diáktárs 2013 november 17-én a Mester saját szerzeményeivel is köszöntötte Szokolay Sándort Sopronban a Hunyadi Véndiák Kórus koncertjével. A kórus egykori tanítványaiból alakult. Mindhárom gyermeke is tagja a kórusnak. Csak utólag derült ki, hogy ez volt a Mester utolsó közszereplése.

Mindannyiunk fájdalomra, három hétre rá örökre itt hagyott bennünket...

Készítette: PULZUS TV, Sopron

Rendező: Boronkay Gusztáv

Viva la Musica Produkció (2014)

Hunyadi Véndiák Kórus, Pásztó, Advent 2014 (28:43)

2014. december 7-én lépett fel kórusunk Pásztón, karnagyunk Sebestyén Farkas Ilona vezetésével, valamint Sebestyén Mártával.

XI. Békés-tarhosi Kórustalálkozó - záróének (3:07)

A békési református templomban zajlott le 2014. június 28-án, a XXXVIII. BÉTAZEN egyik leglátványosabb programeleme, a Kórustalálkozó. A találkozó művészeti vezetője, Sebestyén Farkas Ilona karnagy, aki tanulmányait a legendás híri tarhosi Énekiskolában kezdte, idén 11. alkalommal érkezett kórusával, a budapesti Hunyadi Véndiák Kórusal a rendezvényre. Rajtuk kívül még három kórus fogadta el a meghívást. A délután folyamán igen magas színvonalú produkciókban gyönyörködhetett a közönség. Elsőként a Kutyejné Ablonczy Katalin karnagy által vezetett békéscsabai Calandrella Kamarakórust hallhatták, őket követte a Dunaújvárosi Széchenyi István Gimnázium Vegyeskara. Karvezetőjük, Pocsai Mária, a gimnáziumi évei alatt Mona néni békési tanítványa volt. Harmadikként a budapesti Hunyadi Véndiák Kórus állt a színpadra, majd az egyéni bemutatkozásokat a Sárbogárdról érkezett Huszics Vendel Kórus zárta. Karvezetőjük, Huszics Vendelné, szintén a tarhosi Énekiskola tanulója volt. A hagyományoknak megfelelően a műsor a fellépők közös produkciójával zárult. Az összkar Sebestyén Farkas Ilona vezényletével Erkel – Bárdos:

Szózat c. művét énekelte. (2014)

Hunyadi Véndiák Kórus, Sebestyén Márta, Bazilika 2015. szeptember 12.. (1:08:39)

Karnagy: Sebestyén Farkas Ilona (Mona néni), orgonán kísér: Nagy Márta, zongoraművész
Közreműködők: Andrejszki Judit, Sofia Labropoulou.

„Kórusunkat 2006-ban alapítottuk a zuglói Hunyadi János Ének-Zenei Általános Iskola volt tanulóival. Az ötletet az iskola 50 éves fennállása során rendezett nagyszabású koncert adta, meghívtunk minden elérhető volt „zenés” diákot, így állhatott fel a Zeneakadémia színpadára az akkor több mint 70 tagú kórus. A kitaratók azóta is lelkesen összejárnak a próbákra: dalolunk, fellépünk, részt veszünk kórustalálkozókon, hazai és külföldi meghívásoknak teszünk eleget (Bécs, Ohrid - ez idáig). Karvezetőnk Sebestyén Farkas Ilona, Mona néni vagy Ilonka néni.

Repertoárunk ma már több mint 100 kórusműből áll, Kodály, Bartók, Liszt, Haydn, Bárdos, Karai, Halmos, Szokolay Sándor és sok más zeneszerző legszebb műveit adjuk elő, remélhetőleg sikerrel. Várunk továbbra is minden volt hunyadis vén diákot énekkarunkba, sok szeretettel!” (Várkonyi András) (2015)

Hunyadi Véndiák Kórus - Family Singers Énekegyüttes Hungary - Bárdos Lajos: Tábortűznél (2:06)

Bárdos Lajos: Tábortűznél

A Hunyadi Véndiák Kórus és a Family Singers Énekegyüttes által a hangverseny záróakkordjaként közösen előadott kórusmű a Bárdos Lajos Társaság koncertjén.

Vezényel: Sebestyén Farkas Ilona
(Budapest, Régi Zeneakadémia, 2015. 04. 11.)

Sebestyén Márta koncert 16 - Szent István Bazilika - II. Magyar Értékek Napja (3:38)

Szokolay Sándor: Áldom Isten nagy kegyelmét

Előadó: Hunyadi Véndiák Kórus, karnagy: Sebestyén Farkas Ilona
Közreműködik: Nagy Márta orgonán (2016)

Sebestyén Márta koncert 01 - Szent István Bazilika - II. Magyar Értékek Napja – (1:59)

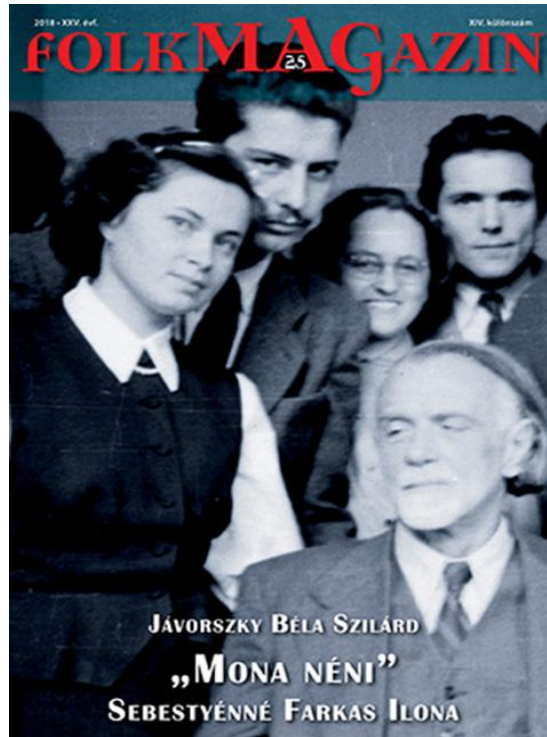
Sebestyén Márta koncert 05 - Szent István Bazilika - II. Magyar Értékek Napja (2:34)

Sebestyén Márta koncert 11 - Szent István Bazilika - II. Magyar Értékek Napja (6:06)

KÓTA-díj átadó ünnepség a Magyar Kultúra Napja alkalmából - 2022 (1:24:52)

Hunyadi Véndiák Kórus - Sebestyén Farkas Ilona karnagy (18:02-től)

VI. ÉLETKÉPEK

(jbsz.hu)

<https://soundcloud.com/marta-sebestyen/gondolat-jel-farkas-ilona-mona>

A Vasdiploma átvétele után a Zeneakadémián dr. Vigh Andrea és dr. Kutnyászký Csaba mellett (2023. szeptember 1.)

<https://bekesmatrix.hu/>

Leánya, Sebestyén Márta Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas népdalénekes, előadóművész. társaságában
(kultura.hu)